24/11/2021

Η εορτή του Αγίου Κλήμεντος στη Σκήτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Κλήμεντος Αρχιεπισκόπου Αχρίδος σήμερα, Τρίτη, 23 Νοεμβρίου, το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα του Αγίου Κλήμεντος που αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μαθητεύσας τά ἔθνη, Πάτερ σοφέ, καί κηρύξας τήν πίστιν τήν ἀληθῆ, πάντας προσήγαγες τῷ Θεῷ διά πίστεως».

Μέ αὐτούς τούς λόγους περιγρά-φει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ ἑορταζομένου σήμερα ἁγίου Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ πανηγυρικῶς τιμωμένου στήν ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, ἡ ὁποία φυλάσσει ὡς πολύτιμο θησαυρό καί ἱερό κειμήλιο τή σεπτή καί χαριτόβρυτο καί θαυματουργό κάρα του.

Καί μπορεῖ νά μᾶς φαίνεται λιτός ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου γιά νά περιγράψει μία ζωή μέ ἀγῶνες καί ἀγωνίες, μέ δυσκολίες καί προ-βλήματα, μέ ταλαιπωρίες καί διώ-ξεις, μέ φυλακίσεις καί βασανιστή-ρια, ὅπως ἦταν ἡ ζωή τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Κλήμεντος, ἀρχιεπι-σκό-που Ἀχρίδος, ὅμως οἱ λέξεις τίς ὁποῖες ἐπιλέγει ὁ ἱερός ποιητής εἶναι περιεκτικές ὅλων αὐτῶν πού προανέφερα καί τά ὁποῖα

ὑπέμεινε ὁ τιμώμενος ἅγιος χάριν τοῦ Χρι-στοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου του. Διότι ὅλα αὐτά εἶναι ἡ κοινή μοίρα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου καί ἀποστό-λων του, ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι καί πρό τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἐπέ-λεξαν νά βαδίσουν τήν ἀποστολι-κή ὁδό καί ἔθεσαν τόν ἑαυτό τους στή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου, κά-νοντας πράξη τήν ἐντολή τοῦ Κυ-ρίου «πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτά εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ὅλα αὐτά εἶναι ἡ κοινή μοίρα, εἶ-ναι τό κοινό χαρακτηριστικό ὅλων τῶν γνησίων μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος τό δηλώνει κατηγορη-μα-τι-κά καί ἀπερίφραστα: «οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξου-σιν». Δέν ὑπάρχει, λέγει ὁ Χριστός, δοῦλος ἀνώτερος τοῦ κυρίου του, καί ἐπομένως, ἐάν ἐδίωξαν ἐμένα, θά διώξουν καί σᾶς.

Καί αὐτό τό χαρακτηριστικό τῆς γνησιότητος ἀξιώθηκε νά ἀποκτή-σει καί ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Κλή-μης, καθώς διώχθηκε, βασανίσθη-κε καί ἀντιμετώπισε πλῆθος ἐμπο-δίων, προκειμένου νά ἐπιτελέσει τή διακονία του, νά μαθητεύσει τά ἔθνη στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί νά τά καταστήσει μέλη τῆς ποί-μνης τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ.

Πῶς τό ἀπέκτησε ὅμως ὁ ἅγιος Κλήμης καί πῶς ἀξιώθηκε τῆς μεγάλης τιμῆς νά μαθητεύσει τά ἔθνη καί νά τά προσαγάγει στόν Χριστό διά τῆς πίστεως;

Τό ἀπέκτησε μέ τή μαθητεία, τό ἀπέκτησε μαθητεύοντας καί ὁ ἴδιος, πρίν νά διδάξει τά σλαβικά φύλα, πλησίον τῶν ἁγίων ἰσαπό-στο-λων καί φωτιστῶν τῶν Σλά-βων, πλησίον τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Με-θοδίου, καί κυρίως πλησίον τοῦ ἁγίου Μεθοδίου.

Μαθήτευσε πρῶτα ὁ ἴδιος, γιατί ἡ μαθητεία εἶναι ὁ μόνος δρόμος πού ὑπάρχει μέσα στήν Ἐκκλησία, εἶναι ὁ μόνος ἀσφαλής δρόμος καί γι᾽ αὐτόν πού θέλει νά διακονήσει τό Εὐαγγέλιο, ἀλλά καί γι᾽ αὐτόν πού θέλει νά ζήσει τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιατί εἶναι ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος καλ-λιερ-γεῖ τήν ταπείνωση καί ἐκριζώ-νει τόν ἐγωισμό. Εἶναι, γιά ὅποιον τόν βαδίζει, ὁ δρόμος στόν ὁποῖο δέν ὑπάρχει ἴδιον θέλημα, ἀλλά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ δρόμος στόν ὁποῖο δέν ὑπάρχει οὔτε τό «ἐγώ γνωρίζω» οὔτε τό «ἐγώ νομί-ζω», ἀλλά ἡ ἀσφάλεια πού προσ-φέ-ρει τό νά ἐμπιστεύεσαι τήν καθο-δή-γησή σου στήν ἐμπειρία τῶν ἁγίων καί τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά μήν κινδυνεύεις νά ἐκπέσεις τῆς ὀρθῆς πίστεως καί νά περιπέσεις σέ αἱρέσεις καί σχίσματα.

Στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχουν αὐτόκλητοι κήρυκες καί διδάσκαλοι. Δέν ὑπάρχουν ἅγιοι πού ἁγίασαν μόνοι τους, πατέρες καί ἑρμηνευτές τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, πού ἀνεδείχθησαν μόνοι τους, χωρίς νά μαθητεύσουν.

Μαθητές ἦταν καί οἱ ἅγιοι ἀπό-στο-λοι, πρίν ὁ Χριστός νά τούς δώ-σει τήν ἐντολή τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου του στά πέρατα τῆς οἰκουμένης, καί μαθητές τούς εἶχε συστήσει ὁ Κύριος νά παραμείνουν, ἀκόμη καί ὅταν θά ἐλάμβαναν τό Πανάγιο Πνεῦμα καί θά πορευόταν νά μα-θη-τεύσουν πάντα τά ἔθνη, λέγο-ντας: «μή κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός».

Μαθητές χρειάζεται ὁ Χριστός, γι᾽ αὐτό καί δέν ἐπέλεξε σοφούς καί γραμματεῖς γιά νά κηρύξουν τό Εὐ-αγγέλιό του, ἀλλά «τά μωρά τοῦ κό-σμου» καί τούς ἀγραμμάτους ἁλιεῖς «ἐξελέξατο».

Ὡς μαθητής, λοιπόν, καί ὁ ἅγιος Κλήμης, μαθητής τῶν ἁγίων ἰσα-πο-στόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἀξιώθηκε νά μαθητεύσει καί αὐτός στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί νά ὁδηγήσει στήν πίστη καί τό φῶς τοῦ Χριστοῦ χιλιάδες ἀνθρώπους, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τῶν διδασκάλων του, ἀλλά καί νά μπο-ρέσει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἀντα-πεξέλθει μέ ὑπομονή καί στούς διωγ-μούς καί στίς δυσκολίες πού συνάντησε κατά τήν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου του καί νά ἁγιασθεῖ δι᾽ αὐ-τῶν, ὥστε νά εὐφραίνεται πλέον στή βα-σιλεία τῶν οὐρανῶν καί νά προσφέρει καί σέ μᾶς τή χάρη καί τήν εὐλογία καί τά θαύματα τῶν ἱερῶν του λειψάνων καί ἰδιαιτέρως τῆς χαριτοβρύτου καί μυροβλύτου κάρας του.

Ἑορτάζοντας καί ἐμεῖς καί τιμώ-ντας σήμερα τή μνήμη του μεγά-λου αὐτοῦ πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἄς διδα-χθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῆς μαθη-τείας του καί ἄς προσπα-θή-σουμε νά τό ἀκολουθήσουμε μέ ταπείνωση, μαθητεύοντας σέ ὅσα διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, σέ ὅσα συστήνουν οἱ Πατέρες καί ἡ ἐμπει-ρία τῶν ἁγίων, ὥστε νά νικήσουμε τό θέλημά μας καί νά βαδίσουμε καί ἐμεῖς μέ ἀσφάλεια καί βεβαιό-τη-τα τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά ἀξιωθοῦμε τῆς αἰνωίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ διά πρεσβειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος τοῦ θαυ-μα-τουργοῦ.